

Sygn. akt II K 106/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : stażysta Wiktoria Zagórowska

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 09 sierpnia 2022r.

sprawy karnej:

A. G.

syna A. i I. zd. U.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 03 grudnia 2021 w K., kierował samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej w strefie ruchu lądowego znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badań I-0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym przestępstwa tego dokonał będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za kierowanie pojazdem mechanicznym po drodze publicznej w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Kaliszu za sygn. akt II K 1208/19 z dnia 01.06.2020r. nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego obowiązującego na okres 3 (trzech) lat od dnia 06.07.2019r. do dnia 06.07.2022r. oraz prowadził ten pojazd pomimo cofniętych decyzją Prezydenta Miasta K. za nr (...)5430.3.25.2021.MP, uprawnień do kierowania wszelkich pojazdów mechanicznych od dnia 06.07.2019r.

- tj. o czyn z art. 178a § 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego **A. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy zastosowaniu art. 37a § 1 kk wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 2 /dwóch/ miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 /trzydziestu/ godzin miesięcznie,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 /dziesięć tysięcy 00/100/ złotych,
4. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 450,00 /czteryście pięćdziesiąt 00/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

sędzia Joanna Urbańska –Czarnasiak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 106/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	A. G.	Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 09 sierpnia 2022 roku oskarżonego A. G. uznano za winnego tego, że: w dniu 03 grudnia 2021 w K., kierował samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej w strefie	

		<p>ruchu lądowego znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badań I-0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym przestępstwa tego dokonał będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za kierowanie pojazdem mechanicznym po drodze publicznej w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Kaliszu za sygn. akt II K 1208/19 z dnia 01.06.2020r. nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego obowiązującego na okres 3 (trzech) lat od dnia 06.07.2019r. do dnia 06.07.2022r. oraz prowadził ten pojazd pomimo cofniętych decyzją Prezydenta Miasta K. za nr (...).5430.3.25.2021.MP, uprawnień do kierowania wszelkich pojazdów mechanicznych od dnia 06.07.2019r.</p> <p>- tj. o czyn z art. 178a § 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 2 grudnia 2021 roku oskarżony wypił alkohol postaci trzech piw	wyjaśnienia oskarżonego A. G.	k. 21-22, 47-47v	

o pojemności 500 ml każde oraz wódki w ilości 100 ml.			
<p>W dniu 03 grudnia 2021 roku oskarżony czuł się dobrze, postanowił pojechać do apteki po lekarstwa dla dziecka, miał to być jedyny cel wyjazdu z domu. O godz. 12:05 w K. w pobliżu Ronda (...) i ulicy (...) pojazd oskarżonego tj. samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) został zatrzymany do rutynowej kontroli drogowej. Kierował nim oskarżony A. G..</p> <p>Funkcjonariusze Policji W. C. i P. M. podczas kontroli zbadali oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem badań I-0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II – 0,38 mg/l.</p> <p>Na terenie K. w K. ponownie sprawdzono stan trzeźwości, pierwsze badanie przeprowadzone o godzinie 13:03 wykazało 0,315 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, drugie badanie o godzinie 13:06 wykazało 0,301 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu</p>	wyjaśnienia oskarżonego A. G.	k. 21-22, 47-47v	
protokoły badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami wzorcowania	k. 2-5		
notatka urzędowa	1		

<p>Oskarżony nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. W dniu kontroli, tj. 03 grudnia 2021 roku funkcjonariusze Policji nie zatrzymali uprawnień do kierowania pojazdami z uwagi na wcześniejsze zatrzymanie prawa jazdy w dniu 06 lipca 2019 roku.</p> <p>W dniu 18 lutego 2021 roku Starosta K. wydał decyzję, na mocy której cofnął oskarżonemu uprawnienia do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi od dnia 06.07.2019r. Środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat od dnia 06 lipca 2019 roku do dnia 06 lipca 2022 roku łącznie.</p> <p>W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż starosta wydaje decyzję administracyjną o przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdami po ustaniu przyczyn, które spowodowały jego cofnięcie.</p>	<p>decyzja Starosty K. z dnia 18 lutego 2021 roku, (...).5430.3.25.2021.MP</p> <p>zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji</p>	<p>k. 16</p> <p>k. 17</p>	
<p>Oskarżony ma 32 lat, wykształcenie podstawowe, z zawodu jest kucharzem. Pracuje w sklepie i osiąga wynagrodzenie w wysokości 4 500 zł brutto miesięcznie. Jest kawalerem, na swoim utrzymaniu posiada jedno</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>informacja z K.</p>	<p>k. 47-47v</p> <p>k. 43-44</p>	

dziecko w wieku 8 lat. Według oświadczenia oskarżony nie był leczony psychiatrycznie. Oskarżony był wcześniej karany.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	wyjaśnienia oskarżonego A. G.	Sąd dał wiarę i oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w charakterze podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego. Oskarżony przyznał się wówczas do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazał czas i ilość spożytego alkoholu. Oskarżony przyznał się w całości do stawianego mu zarzutu i choć wyjaśnienia były lakoniczne sam	

		<p>fakt prowadzenia przez niego pojazdu został potwierdzony zeznaniami funkcjonariusza przeprowadzającego kontrolę drogową, nie ma wobec tego żadnych powodów by wskazano okoliczność podważać, a przeciwnie należy uznać ją za jednoznacznie udowodnioną.</p>	
1.1.	nieosobowy materiał dowodowy	<p>Sąd dał wiarę i oparł się na zgromadzonej w sprawie notatce urzędowej, protokołach/ sprawozdaniach z badań trzeźwości, odpisie wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu sygn. akt II K 1208/19, karcie karnej, decyzji z dnia 18 lutego 2021. Sąd nie dopatrył się podstaw aby waloru tego im odmówić, a żadna ze stron nie podważała.</p> <p>Dokumenty urzędowe nie kwestionowane w sprawie, a jednocześnie wzajemne zgodne i pozwalające na ustalenie faktu za udowodniony w szczególności w sytuacji braku jakichkolwiek powodów by wiarygodność dowodów podważać</p>	
2.2.	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego złożone przed Sądem w dniu 09 sierpnia 2022 roku	<p>W postępowaniu jurysdykcyjnym opisał dokładny przebieg zdarzenia, podał swoją motywację wyjaśniając, że chciał dojechać do apteki po leki dla córki. Oskarżony uzasadnił rozbieżność w swoich wyjaśnieniach w przesłuchaniu podczas postępowania przygotowawczego na rozprawie w dniu 09 sierpnia 2022 roku wyjaśniając, że chciał tę sprawę wyjaśnić przed sądem.</p> <p>Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zdawał sobie sprawę z funkcjonującej w obrocie prawnym decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. W ocenie Sądu przedstawione przez oskarżonego okoliczności faktyczne nie uzasadniały potrzeby łamania przez oskarżonego obowiązujących przepisów. Wersja oskarżonego jawi się jako dość naiwna próba odsunięcia od siebie odpowiedzialności. Stan zdrowia córki, nie był na tyle poważny aby uzasadniać konieczność prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Ponadto oskarżony przed</p>	

		podjęciem decyzji o łamaniu prawa nie wykorzystał innych możliwości pozwalających na zadbanie o stan zdrowia córki, jak np. dojechania do apteki taksówką czy zabranie jej taksówką do lekarza. Podkreślenia wymaga, że sam przyznał, iż jego konkubina (matka dziecka) posiada uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	A. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu. Czyn ten jest czynem zabronionym, bezprawnym i karalnym. Sąd nie znalazł okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą pełnoletnią i w pełni poczytalną. Miał pełną możliwość rozpoznania bezprawności czynu i owej bezprawności			

był świadomy. Dokonując czynu oskarżony działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, Sąd wykluczył możliwość zaistnienia któregoś z kontratypów. Oskarżony miał możliwość zachować się w zgodzie z panującym porządkiem prawnym, a jednak nie zrobił tego. Z uwagi na to Sąd uznał oskarżonego za winnego wskazanego czynu.

Opisanym wyżej działaniem oskarżony wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 k.k. Zgodnie z art. 178a § 4 k.k. jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przestępstwo to jest przestępstwem powszechnym – zatem oskarżony jako osoba zdalna do ponoszenia

odpowiedzialności karnej może być podmiotem tego czynu. Dobrem chronionym przez art. 178a KK jest bezpieczeństwo w komunikacji w aspekcie eliminowania z ruchu osób znajdujących się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Przestępstwo ma charakter formalny, polega na abstrakcyjnym narażeniu na niebezpieczeństwo. Czyn ten można popełnić jedynie z winy umyślnej (Kodeks karny. Komentarz, red. A. Grześkowiak, C.H. Beck, wyd. 7, 2021). Warunkiem przypisania sprawcy popełnienia występku z art. 178a § 4 KK jest wcześniejsze prawomocne skazanie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości albo prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 15 stycznia 2020 r. III KK 610/18, L.). Oskarżony był karany za czyn z art. 178a § 1 k.k. (dotychczasowe skazania nie uległy jeszcze zatarciu z mocy prawa).

Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu

przekracza granicę 0,5‰, albo 0,25 mg w 1 dm³ wydychanego powietrza lub prowadzi do stężenia przekraczającego te wartości. Oskarżony w chwili popełnienia czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się 1,59‰ alkoholu we krwi. W zakresie stężenia alkoholu niezbędna była zmiana opisu czynu, albowiem podane przez biegłego (i powielone przez oskarżyciela publicznego) zakresowe wskazanie stężenia było dla oskarżonego niekorzystne, nie posiadając szczegółowych informacji należało zdaniem Sądu przyjąć minimalne pewne stężenie. Jak wskazują podane wyżej wyniki badań, oskarżony w chwili czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Wynika to z działań podjętych przez sprawcę oraz wprost z jego wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego.

Wskazać przy tym trzeba, że oskarżony jest osobą dorosłą, znającą skutki spożycia alkoholu dla organizmu, mimo to po spożyciu alkoholu kierował pojazdem.

Zdaniem Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki. Oceniając stopień

szkodliwości społecznej tego czynu, mając w tym zakresie na względzie kwantyfikatory wskazane w art. 115 § 2 k.k. oskarżonego należy w pierwszej kolejności wskazać, iż prowadzenie pojazdu w stanie w jakim znajdował się oskarżony, nadto uprzednia karalność z art. 178a § 1 k.k. stanowi okoliczność przemawiającą na niekorzyść oskarżonego. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, a sposób jego jazdy stwarzał realne zagrożenie dla bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu drogowego.

Przestępstwo określone w art. 180a k.k. popełnić można jedynie umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim bądź ewentualnym. Swoim zachowaniem w dniu 03 grudnia 2021 roku oskarżony zrealizował wszystkie znamiona przestępstwa określonego w art. 180a k.k. W ocenie Sądu oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość, iż w obrocie prawnym funkcjonuje ostateczna decyzja o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami.

W doktrynie wskazuje się, że zachodzi zbieg przepisów art. 180a KK z art. 178a § 1 KK oraz z art. 244 KK (zob. J.

<p>Lachowski, w: Konarska-Wrzosek, Kodeks karny, 2016, s. 836). Jeżeli sprawca w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, wtedy zachodzi realny zbieg przepisów skutkujący koniecznością zastosowania kumulatywnej kwalifikacji prawnej (art. 178a § 1 KK w zb. z art. 180a KK w zw. z art. 11 § 2 KK).</p> <p>Powyższe okoliczności popełnienia czynu, w ocenie Sądu pozwalają przyjąć, że zarówno wina oskarżonego jak i szkodliwość społeczna jego czynu były znaczne.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. G.	1	1	<p>Za popełnienie przypisanego czynu z art. 178a § 4 k.k. oskarżonemu groziła kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>W ocenie Sądu karą adekwatną do wagi popełnionego czynu, stopnia społecznej szkodliwości oraz stopnia winy, przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 2 k.k. i art. 35 § 1 k.k., jest kara 1 roku i 2 miesięcy</p>

ograniczenia wolności w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Powyższe uzasadnione jest rodzajem popełnionego przez oskarżonego przestępstwa.

W myśl art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Miarkując karę w stosunku do oskarżonego Sąd kierował się wskazanymi wyżej dyrektywami wymiaru kary.

W ocenie Sądu kara ograniczenia wolności jawi

się jako kara odpowiednia, zarówno przez wzgląd na popełniony czyn, towarzyszące temu okoliczności, ale i postawę sprawcy już po jego popełnieniu (według oświadczenia oskarżony podjął leczenie od uzależnienia alkoholowego). W ocenie Sądu nie ma w obecnej chwili konieczności orzeczenia w stosunku do oskarżonego kary najsurowszego rodzaju, tj. kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona kara będzie dla oskarżonego odczuwalna, nie tylko w sposób dostateczny, ale będzie również dolegliwa w stopniu odpowiadającym wadze popełnionego przez oskarżonego czynu.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał dotychczasową dwukrotną karalność oskarżonego, w tym na karę pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem. W ocenie Sądu pomimo, iż dotychczas orzeczono wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności, w dalszym ciągu możliwe było na gruncie niniejszej sprawy wymierzenie mu kary o charakterze wolnościowym. Powyższe wynika przede wszystkim z faktu, iż dotychczasowe skazanie zapadło 01 czerwca 2020 roku. Oskarżony zatem przez 2 lata powstrzymywał się

			od zachowań nagannych, powodujących konflikty z prawem. Dlatego też kara ograniczenia wolności w orzeczonym wymiarze w dalszym ciągu spełni cele i dyrektywy wymiaru kary. Sąd nie doszukał się przy tym szczególnych okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego.
A. G.	2	2	Z uwagi na rodzaj przestępstwa (przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji) i okoliczność, że dokonano go w stanie nietrzeźwości, co zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 3 k.k. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio.
A. G.	3	3	Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 złotych. Zdaniem Sądu, uwzględniając miesięczne dochody oskarżonego (w granicach 4.500,00 złotych) zasadnym było wymierzenie świadczenia pieniężnego w najniższej przewidzianej ustawą wysokości.

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>3</p>	<p>Zgodnie z art. 627 kpk wobec wydania wyroku skazującego należało orzec o poniesieniu przez oskarżonego kosztów procesu, na co złożyły się wydatki faktycznie poniesione przez Skarb Państwa, w tym te o charakterze zryczałtowanym (doręczenia, karta karna) jak i opłata ustalona zgodnie z ustawą o</p>		

	opłatach w sprawach karnych w związku z orzeczoną karę ograniczenia wolności.	
6. 1Podpis		
sędzia Joanna Urbańska - Czarnasiak		